

Kan man få et grineflip med kunstig intelligens?

Har De nogensinde haft et grineflip? Sådan et hvor man hulkende og hikstende må overgive sig, lade tårerne trille, snottet sprøjte og krumme sig sammen af grin?

Tillykke, for så ved De, hvad ægte intelligens kan. Og det er nyttig viden.

Vi ved alle, at kunstig intelligens kan skrive en statsministertale, stille diagnoser, handle på børsen og styre samtalen på sociale medier.

Beder vi ChatGPT om at skrive en strategi for lancering af et produkt, leverer den måneders arbejde på sekunder. Og den brokker sig ikke et sekund over at lave det hele om for syttende gang.

Det kan godt være, at strategien kun er næsten lige så god. Men hvor ofte er næsten godt ikke godt nok? Og hvor mange mennesker kan levere meget bedre? På et par sekunder?

Her er det kun menneskeligt at spørge, om man selv kunne blive arbejdsløs. For hånden på hjernen –

“FOR HÅNDEN

PÅ HJERNEN – HVOR

MEGET INTELLIGENS

KRÆVES DER EGENTLIG

FOR AT GØRE DET,

MAN NU LEVER AF?”

hvor meget intelligens kræves der for at gøre det, man nu lever af?

Det foruroligende er, at de mest udsatte ikke er dem, vi er vant til. Princeton University har beregnet, hvor AI vil skabe arbejdsløshed. En hjernekirurg er f.eks. mere udsat for at blive afløst af kunstig intelligens end en slagteriarbejder. Ligesom en fuldmægtig på et advokatkontor er mere udsat end en SOSU-assistent.

Og når det går op for os, at AI kan erstatte os – de kvalificerede og privilegerede – falmer fascinationen. Pludselig taler vi meget om alt det, en AI ikke kan.

Og endnu mere om, hvor farligt det kan være. Regulering og forbud. Det er almindeligt selvforsvar. Men angsten får os til at overse pointen.

At kunstig intelligens kan frigøre ægte intelligens.

Levet liv. Intuition, erfaring, traumer og tilfældigheder. Det kan en AI ikke tale med om, for summen af internettet er i algoritmens natur upersonligt. En AI har aldrig haft et mindreværdskompleks, været forelsket i pigen fra parallelklassen, trippet på svampe eller holdt en fugleunge i hånden. Den har ikke oplevet alt det, der gør mennesker sjovere at tale med end en chatbot.

Men det er det, der er grundlaget for ægte intelligens. Og den kunne vi godt bruge lidt mere af.

Det er derfor, vi skal elske kunstig intelligens – selv om den ikke helt kan gengælde følelsen. Endnu.